

ders intensiv træning. Regionale enheder af bataljonsstørrelse må da påregnes at have gode muligheder for at forhindre fjendtlige styrker til og med bataljonsstørrelse i at udføre deres opgaver og derved tvinge fjenden til enten at opgive den pågældende operation eller at sætte flere styrker ind på opgaven (med deraf følgende svækkelse af den fjendtlige indsats andre steder).

Enhedernes beredskabsværdi.

Kampværdien af de regionale enheder umiddelbart efter mobilisering må påregnes at være så begrænset, at der ikke kan tillægges disse enheder nogen egentlig betydning som del af det beredskab, som har til formål at forhindre et overraskende angreb. Det er hærkommandoens opfattelse, at kun stående kampklare enheder har betydning for dette beredskab.

Såfremt de stående enheders antal og effektivitet er utilstrækkelig (således som dette er tilfældet med de i bemærkningerne til lovforslaget skitserede styrker), formindsker dette yderligere mobiliseringsenhedernes (herunder de regionale enheders) værdi, idet der da er øget risiko for, at de stående enheder nedkæmpes, inden mobiliseringsenhederne er blot nogenlunde kampklare.

Alt i alt må det siges, at regionale enheder har stor betydning for en heldig gennemførelse af landets forsvar, men at deres betydning formindskes væsentligt, når den felthær, de skal støtte, er utilstrækkelig, og at opstillingen af felthæren og herunder særlig de stående styrker derfor må gives

prioritet frem for de regionale enheder. Der skal i denne forbindelse peges på, at hærens opstillingsplaner under den nugældende forsvarsordning omfattede en felthær svarende til værdien af 12 brigadegrupper samt et regionalt forsvar på nogle og tyve lokalforsvarsbataljoner, og at man i løbet af de sidste 3 år på grund af utilstrækkelige budgetter har måttet reducere antallet af lokalforsvarsbataljoner til 4 for så længe som muligt at opretholde en felthær af den planlagte (og nødvendige) størrelse.

Nedlæggelse af flyvevåbnets kupeskadriller.

Nedlæggelse af flyvevåbnets kupeskadriller indebærer en åbenbar risiko for flyvestationerne og medfører en svækkelse af det landmilitære beredskab.

Kupeskadrillernes hidtidige opgaver kan ikke lades uløste på grund af flyvestationernes betydning for det samlede forsvars virke. Opgaverne må derfor overgå til hæren, og det vil være nødvendigt at opstille et antal lokalforsvarsenheder til dette formål.

Indtil disse lokalforsvarsenheder er aktiverede gennem mobilisering, må forsvaret af de operative flyvestationer påhvile hærens dækningsstyrke.

Dette betyder, at dækningsstyrken i visse situationer — f. eks. ved trussel om krig, ved uvarslet angreb eller ved kupforsøg — må detachere enheder til forsvar af flyvestationerne.

Der sker herved en splittelse af dækningsstyrkens sparsomme kræfter, der forringer dækningsstyrkens muligheder for at løse sin hovedopgave.